

ДІЯЛЬНІСТЬ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗІ СТАНДАРТИЗАЦІЇ (ISO)

(Малюк О.Ю., канд. філол. наук, доцент)
ДЗ „ЛНУ імені Тараса Шевченка”, м. Старобільськ, Україна

Економічні зв'язки між країнами й розширення робіт зі стандартизації вимагали їх координації. У зв'язку з цим були створені перші національні організації зі стандартизації у Великобританії (1911 р.), Німеччині (1917 р.), Франції, США (1918 р.). У 1926 р. створена міжнародна федерація національних асоціацій зі стандартизації – ISA, до складу якої ввійшло близько 20 національних організацій зі стандартизації. Було розроблено понад 180 міжнародних рекомендацій зі стандартизації. У 1946 р. під егідою ООН 25 країн створили Міжнародну організацію зі стандартизації ISO, яка успішно діє і зараз.

Стрімкий розвиток сертифікації сприяв тому, що у 1971 р. для розробки способів взаємного визнання національних і регіональних систем сертифікації та міжнародних знаків відповідності продукції вимогам стандартів та інших нормативних документів, у першу чергу, – тих, що стосуються безпеки споживачів, охорони здоров'я населення і захисту навколишнього середовища, був створений Комітет Ради ISO – SERTICO, який у 1985 р. був реорганізований у Комітет Ради ISO з оцінки відповідності – CASCО [2, 165].

До європейських організацій, що займаються стандартизацією, належить Європейський комітет зі стандартизації – CEN та Європейський комітет зі стандартизації в електротехніці – CENELEC.

Діяльність CEN у напрямі стандартизації систем якості знайшла своє відображення у створенні європейських стандартів EN 29001, EN 29002, EN 29003, які є аналогами стандартів ISO 9001, ISO 9002, ISO 9003. Країни Європи, що входять до складу ЄС, створюють національні стандарти із систем якості, на базі стандартів ISO серії 9000, або ж посилаються на стандарти EN серії 29000.

Після отримання незалежності Україна проводить активну політику інтеграції в міжнародні та європейські структури. Україна прийнята в члени Міжнародної організації ISO, а 14.02.1993 р. – у члени міжнародної електротехнічної комісії IEC, що дає їй право нарівні з іншими 90 країнами світу брати участь у діяльності більш як 1000 міжнародних робочих органів, технічних комітетів зі стандартизації і використовувати у своїй роботі понад 12 тисяч міжнародних стандартів [2, 166].

Розробником міжнародних стандартів серії ISO 9000 є Міжнародна організація зі стандартизації (International Certification Organization (ISO)). Підготовка проектів міжнародних стандартів покладалася на технічний комітет ISO/TC 176 „Керування якістю і забезпечення якості”. Створення стандартів серії ISO 9000 – це наслідок узагальнення практичного досвіду, накопиченого за весь післявоєнний період розвитку промисловості у світі.

З розвитком систем управління якістю виникла необхідність унесення змін у міжнародні стандарти з метою зробити їх повнішими й універсальнішими. Для цього в 1994 р. була видана нова редакція стандартів серії ISO 9000 [1, 42].

Таким чином, міжнародна організація зі стандартизації ІСО – це глобальна мережа, що визначає стандарти, необхідні для функціонування державних, комерційних і громадських організацій.

Література

1. Анпілогов В. М. Взаємозамінність та стандартизація : конспект лекцій / В. М. Анпілогов. – К : КМУЦА, 2006. – 63 с.
2. Саранча Г. А. Метрологія, стандартизація, відповідність, акредитація та управління якістю : підручник / Г. А. Саранча. – К.: Центр навч. л-ри, 2006. – 668 с.